

Włóknarki i włóknarze! Rozwijajcie przodujące metody pracy! Dajcie więcej tkanin i odzieży ludziom pracy, dbajcie o wysoką jakość waszych wyrobów!

(Z hasła Komitetu Centralnego PZPR na 1 Maja 1953 r.)

W 53 rocznicę urodzin

28 kwietnia 1900 r. urodził się Maurice Thorez, sekretarz generalny Francuskiej Partii Komunistycznej. (Artykuł o Maurice Thorezie czytaj na str. 2).

GŁOS ROBOTNICZY

ORGAN KW I KŁ POLSKIEJ ZJEDNOCZONEJ PARTII ROBOTNICZEJ

NR 101 (2730) ROK IX ŁÓDŹ, WTOREK, 26 KWIĘTNIĄ 1953 ROKU CENA 15 GR.

Na Wartach Pierwszomajowych

Stalym zwiększaniem wydajności pracy, zwiększoną produkcją witają masę pracujących Łódź i województwa zbliżający się dzień święta klasy robotniczej całego świata — 1 Maja.

Pełniać Warty trzeba jeszcze bardziej wzmocnić twórcze wysiłki, trzeba wykorzystać całą swą wiedzę fachową, by wielkie święto pracy uczcić nowymi osiągnięciami produkcyjnymi. Myśl ta przewodziła założce ZPW im. Świerczewskiego, która plany produkcyjne na kwiecień wykonuje w 110,8 proc.

W realizacji Czynu Pierwszomajowego najlepsze wyniki osiąga: przedrząd Stanisław Kotas, który swe plany zobowiązaniom realizuje w 113,7 proc., Kazimierz Piotrowski — 106,1 proc. planu, Franciszek Ruda — 105,5 proc. i inni.

Każdy dzień pracy przynosi załozce Łódzkich Zakładów Metalowych nowe zwycięstwa produkcyjne. Plan są realizowane z 3-proc. nadwyżką.

Wśród załogi najlepsze wyniki osiąga: ślusarze: Mieczysław Wypych — 247 proc. i Henryk Mruk — 237 proc.

Krzyże Zasługi dla przodujących nauczycieli i wychowawców

Wczoraj na uroczystej akademii pierwszomajowej nauczycielstwa łódzkiego przewodniczący Prezydium RN m. Łódź, tow. R. Olasek, dokonał dekoracji najlepszych nauczycieli i wychowawców. Wśród wyróżnionych: kierownik Szkoły Podstawowej Nr 11 w Łodzi, Mieczysław Egierski oraz nauczycielka Helena Gryczyńska.

Godnie powitamy 1-Majowe Święto

CODZIENIE, Z KAŻDĄ GODZINĄ ZWIEKSZA SIĘ NATEŻENIE PRZYGOTOWAŃ DO RADOSNEGO ŚWIĘTA KLASY ROBOTNICZEJ — 1 MAJA. ZAŁOGI ŁÓDZKICH ZAKŁADÓW PRACY NIE SZCZĘDZA WYSIŁKÓW, BY ICH UDZIAŁ W POCODZIE 1-MAJOWYM WYPADAŁ JAK NAJOKAZALEJ.

W ZPB IM. 1 MAJA od rana do wieczora trwają intensywne prace. Przygotowuje się hasła, transparenty i inne elementy dekoracyjne. Do chwili obecnej wykonano już 23 transparenty, które załoga poniesie w pochodzie.

Piękną szatę przybierają gabloty zakładowe, których 6

Ustawa budżetowa

na rok 1953 jednomyślnie uchwalona przez Sejm PRL

Zatwierdzenie dekretów na posiedzeniu w dn. 27 bm

WARSZAWA, 27. 4. W dniu 27 bm. Sejm Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej uchwalił ustawę budżetową na rok 1953. Na posiedzeniu obecni byli członkowie Rady Państwa z przewodniczącym Rady Państwa, Aleksandrem Zawadzkiem, na czele.

Na posiedzenie przybył rząd z Prezesem Rady Ministrów, Bolesławem Bierutem, na czele.

6 posiedzenie Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej otworzył Marszałek Dembowski. Po zaakceptowaniu porządku dziennego Izba przystąpiła do dalszego ciągu dyskusji nad projektem ustawy budżetowej na rok 1953 i sprawozdaniem Rady Ministrów z wykonania budżetu państwa za rok 1952.

W dyskusji zabierali głos: pos. Baron (woj. opolskie), pos. Wojtkowski (woj. lubelskie), pos. Korotyński (woj. warszawskie), pos. Piskorski (woj. olsztyńskie), pos. Andrzejewski (woj. szczecińskie), pos. Schayer (woj. bydgoskie), pos. Lubieński (woj. warszawskie), pos. Osmańczyk (woj. szczecińskie) oraz pos. Ignar (woj. łódzkie).

Po zamknięciu dyskusji Marszałek Sejmu zarządził głosowanie. SEJM USTAWĘ BUDŻETOWĄ NA ROK 1953 UCHWAŁIŁ JEDNOMYŚLNIE. Również sprawozdanie Rady Ministrów z wykonania budżetu na rok 1952 zostało zatwierdzone jednomyślnie. (Ciąg dalszy na str. 2)

Zwycięstwo FPK i druzgocąca klęska partii de Gaulle'a w wyborach samorządowych

PARYZ, 27. 4. Jak już donosiliśmy, w dniu 26 bm. odbyły się na terenie całej Francji i w Algierze wybory samorządowe.

Jak donosi Agencja AFP, w Paryżu i na przedmieściach Paryża uczestniczyło w głosowaniu 70 proc. wyborców. Dotychczas ogłoszono jedynie wyniki wyborów w poszczególnych okręgach.

Już jednak z tych przewidywanych danych wynika, że partia komunistyczna zwiększyła swój stan posiadania w miastach i okręgach przemysłowych.

Pierwsze rezultaty wyborów świadczą o zwycięstwie o druzgocącej klęsce gaullistów. „Humanite” w artykule wstępnym p. „Zwycięstwo Francuskiej Partii Komunistycznej” stwierdza m. in.:

Partia nasza znacznie poprawiła swe pozycje niemal we wszystkich miejscowościach Francji w porównaniu z wyborami w roku 1947. W wielu miejscowościach sukcesy nasze są poważne. W okręgu paryskim np. według dotychczasowych wyników procent głosów, które padły na komunistów wzrósł z 33 do 39 proc., w Bonneuil-sur-Marne z 51 do 55,5 proc., w Gennevilliers z 57 do 64 proc. itd.

W Ivry pod Paryżem, według niepełnych jeszcze danych, FPK uzyskała przeszło 60 proc. ogólnej liczby głosów. W departamencie Alpe-Maritimes komuniści zdobyli bezwzględna większość w 16 gminach.

Urządowo podano ostateczne wyniki z niektórych okręgów wyborczych. W ośmym okręgu wyborczym Paryża na 193.520 uprawnionych do głosowania głosowało 138.660 wyborców. Partia komunistyczna zdobyła 33,48 proc. głosów (w wyborach do Zgromadzenia Narodowego w 1951 r. — 31,8 proc.), partia de Gaulle'a (RPF) zdobyła 11,19 proc. głosów (poprzednio 27 proc.), partia socjalistyczna (SFIO) — 11 proc. (poprzednio 11,1 proc.).

W Marsylii partia komunistyczna zdobyła 37,1 proc. głosów (w poprzednich wyborach komunalnych 36,6 proc. głosów) oraz 24 mandaty, partia de Gaulle'a — 7,3 proc. (poprzednio 38,5 proc.) oraz 4 mandaty.

Jeszcze 3 dni do 1. Maja

Tylko trzy dni dzielą nas od święta 1 Maja. W tym radosnym dniu masę pracujących miast i wsi, maszerującą z flagami, manifestującą będącą swą bezgraniczną przynależnością do partii oraz do władzy ludowej, władzy robotników i chłopów, władzy, której zawdzięczamy nasze obywatelstwo i dobrobyt materialny i kulturalny.

1 Maja, w dniu święta międzynarodowego proletariatu, podsumowujemy nasze osiągnięcia. Ież to czasu trzeba by poświęcić, aby wyliczyć wszystkie nasze zdobycze, uzyskane w okresie władzy ludowej!

Zniknęło bezrobocie w naszym kraju, zniknęło widmo głodu i poniewierki, które jest jeszcze udziałem klasy robotniczej w krajach kapitalistycznych. Nie istnieją już „zbędne rece” na wsi polskiej, zaspokojony został wiekowy głód ziemi.

Masy pracujące żyją coraz lepiej, coraz dostatniej, coraz kulturalniej. Robotnik i pracujący chłop pod kierownictwem partii, organizatorzy naszych zwycięstw, przy pomocy bohaterów Armii Radzieckiej zrzucili jarzmo okupanta i jarzmo fabrykantów oraz obszarników. Odetchnęli pełną pierśią, stali się wolnymi obywatelami swej ojczyzny, stali się gospodarzami swego kraju, stali się budowniczymi pięknej i szczęśliwej przyszłości.

Te niespotykane w dziejach naszej historii przemiany nastąpiły dzięki temu, że pod kierownictwem partii klasa robotnicza w nierozważnym sojuszu z pracującym chłopstwem ujęła władzę w swoje ręce. Stworzyła władzę, która stoi na straży interesów mas pracujących, której najwyższą troską jest zaspokojenie materialnych i kulturalnych potrzeb naszego narodu.

Maszerując w zwartych szeregach w pochodzie pierwszomajowym robotnicy i pracujący chłop, inżynierowie i technicy, żołnierze Ludowego Wojska Polskiego, wszyscy patriotcy, pragnący szczęścia swej ukochanej Ojczyźnie — Polski Ludowej, złożą ślubowania, że skupiając się wokół naszej partii, strzec będą władzy ludowej jak źrenicy oka, będą ją nieprzerwanie umacniać poprzez zacieśnianie sojuszu robotniczo-chłopskiego — ości tej władzy, i poprzez masowy udział w rządzeniu, poprzez udział w pracach rad narodowych, poprzez wzmocnienie czujności i bezlitosne zwalczanie wroga klasowego oraz wszelkich przejawów dywersji, sabotażu, niedbalstwa, marnotrawstwa i biurokratyzmu. Przede wszystkim zaś wzmocnimy naszą władzę ludową poprzez naszą — ydajną pracę w przemyśle, rolnictwie, na wszystkich odcinkach pracy, pomnażając nieprzerwanie siły naszej Ojczyzny.

Z drugiego dnia obrad Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej. NA ZDJĘCIU: w czasie przerwy w obradach posowie z województwa łódzkiego: Stanisław Soldek i Krzysztof Smolarkiewicz.

Budżet pokojowego budownictwa

Sejm uchwalił wczoraj pierwszy na podstawie Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej budżet państwa. Budżet nasz na rok 1953 zamyka się po stronie dochodów sumą ponad 101 miliardów złotych, po stronie wydatków zaś kwotą ponad 97 miliardów złotych. Nadwyżka dochodów nad wydatkami wynosi więc około 4 miliardów, co świadczy o prawidłowym, zdrowym rozwoju gospodarki narodowej.

Podstawowym celem budżetu państwa typu socjalistycznego jest finansowe zabezpieczenie wykonania rocznego planu gospodarczego, a więc wykonania zadań, wynikających z programu Frontu Narodowego.

Wydatki państwa na rok 1953 kształtują się w całkowitej zgodności z tym podstawowym założeniem. Oto ponad połowa wydatków (50,9 proc.) przeznaczona jest na finansowanie gospodarki narodowej, około 25 proc. na urzędzenia i usługi socjalne i kulturalne, około 22 proc. na administrację państwa, obronę narodową, wymiar sprawiedliwości i bezpieczeństwo.

Budżet nasz na rok bieżący jest, podobnie jak w latach ubiegłych, budżetem na wskroś pokojowym.

Ogromne środki pieniężne pochłonie w br. budowa Nowej Huty, hut im. B. Bieruta w Częstochowie, rozbudowa szeregu istniejących hut i fabryk samochodów w Warszawie i Lublinie, budowa kombinatów chemicznych w Dworach i Kędzierzynie, nowego ośrodka przemysłowego w Koninie i sektek innych zakładów produkcyjnych. Znaczące kwoty, prawie o połowę większe niż w r. ub., przeznacza budżet na melioracje, zwiększa również kredyty na elektryfikację wsi i mechanizację pracy w rolnictwie oraz podnosi pomoc finansową państwa dla spółdzielni produkcyjnych przeszło o 60 procent.

Znaczące środki finansowe przeznacza budżet na inwestycje zaspokajające bezpośrednie potrzeby ludności, a więc na budowę 114 tys. izb mieszkalnych i remont 540 tys. izb, budowę rurowodów, które dostarczą wodę dla Śląska i Łódzi, 24 domów akademickich, wytwórni filmów we Wrocławiu i Komorowie, na wzniesienie nowych szkół, przedszkoli, żłobków i szpitali, w których przystosować (ponad 10 tys.) będzie w tym roku taki, jak w Polsce burzliwej w ciągu 10 lat.

Dowodem siły naszej gospodarki socjalistycznej, jej dominującego przemysłowego znaczenia w całości gospodarki narodowej, dowodem, że w zasadzie rozstrzygnięliśmy problem „kto kogo” na korzyść socjalizmu, jest struktura dochodów w budżecie na rok 1953. Podczas gdy wreszłoroczny budżet przewidywał pokrycie dochodów państwa

przez gospodarkę socjalistyczną tylko w 66 proc., to wpływ z gospodarki społecznej stanowił 86 proc. dochodów państwa. Podatki od gospodarki nieuspołecznionej stanowią załedwie 6,7 proc. wpływów budżetowych, bezpośrednie świadczenia ludności zaś tylko 3,2 proc.

Wykonanie budżetu, którego przytłaczająca większość dochodów pochodzi z gospodarki uspołecznionej, zależy oczywiście od milionów zatrudnionych w tej gospodarce, od nas wszystkich — pracowników fabryk, kopalni, hut, PGR, przedsiębiorstw handlowych i transportowych oraz członków spółdzielni produkcyjnych.

Wykonać budżet na rok 1953, to nie tylko walczyć codziennie, rytmicznie o wykonanie planów produkcji, ale również o opanie o nową technikę oraz nowe metody pracy radzieckich i polskich nowatorów produkcji, podnosić wydajność i oszczędzać każdy gram, każdy centymetr surowca tak, aby osiągnąć obniżkę kosztów własnych w przemyśle o 3,6 proc., w budownictwie o 7,5 proc., w kolejniectwie o 2 proc.

Są to zadania oczywiście niełatwe, ale w pełni wykonalne i warto się nad nimi podtrudzić. Nie o bagatelę to bowiem chodzi. Na przykład obniżka w roku bieżącym o 1 proc. kosztów produkcji w przemyśle wielkim i średnim da środki finansowe, za które można wybudować 30 tys. izb mieszkalnych. A więc każdy procent obniżki kosztów — podobnie jak każdy procent wzrostu produkcji — przyspiesza nasze budownictwo socjalistyczne, podnosi stopę życiową ludności, wzmacnia nasze państwo.

W WALCE WIĘC O PRZEKROCZENIE ZADAŃ PLANU I BUDŻETU NIE POWINNO ZABRACNAĆ ŻADNEGO OGNIWA APARATU ADMINISTRACJI PAŃSTWOWEJ I GOSPODARSTWA, ŻADNEGO ZAKŁADU PRODUKCYJNEGO I INSTYTUCJI, ŻADNEGO ZWIĄZKU ZAWODOWEGO, ŻADNEJ RADY ZAKŁADOWEJ I GRUPY ZWIĄZKOWEJ.

Największe — jak zawsze — obowiązki spoczywają w tej walce na naszych organizacjach i instancjach partyjnych. Nie ustawać ani na chwilę w usilnej pracy politycznej, w mobilizowaniu mas do przełamywania trudności, do podnoszenia wydajności pracy i wzmacniania gospodarności, nie ustawać ani na chwilę w tępieniu rozrzutności, lekkomyślności i niechlujnego stosunku do własności socjalistycznej i piękności publicznych — oto doniosłe zadania w walce o pełną, jak najlepszą realizację tegorocznego planu i budżetu. KAŻDY CZŁONEK NASZEJ PARTII WINIEN BYĆ W TEJ WALCE PRZODOWNIKIEM I WZOREM DLA SWEGO OTOCZENIA.

ODDAMY PRODUKCJĘ tylko 1 gat. — zobowiązują się robotnicy ZPW im. 9 Maja

Wczoraj w ZPW im. 9 Maja na uroczystej masówce poświęconej zbliżającemu się świętu 1 Maja, załoga zespołu zgrzeblarek i majstrów Michałowicza i Ciszewskiego, odpowiadając na apel montera Wiktora Saja, zobowiązała się produkować tzw. pelc jedynie w pierwszym gatunku.

Również robotnicy zgrzeblarek III postanowili dawać do dalszej przeróbki niedopięt tylko pierwszego gatunku.

Zobowiązanie jakościowe podjęli także robotnicy zespołów samoprzężniczych majstrów Witońskiego i Gogolewskiego.

Robotnicy z wyżej wymienionych zespołów wzywają do podejmowania podobnych zobowiązań całą załogę ZPW im. 9 Maja oraz załogi innych zakładów.

Intencją robotników z ZPW im. 9 Maja, to dalszy krok w walce o wyższą jakość produkcji w przemyśle włókiennym.

Załoga ZPB im. F. Dzierżyńskiego przygotowuje elementy dekoracyjne do pochodu 1-Majowego.

Pokój będzie zachowany i utrwalony, jeśli narody wezmą sprawę pokoju w swoje ręce i będą jej broniły do końca!
Demaskujemy podżegaczy wojennych! Pomnażajmy szeregi obrońców pokoju!

(Z hasła Komitetu Centralnego PZPR na 1 Maja 1953 r.)

Posiedzenie Sejmu w dn. 27 bm

(Dokończenie ze str. 1.)

Po przerwie, w drugim punkcie porządku dziennego sprawozdanie Komisji Spraw Ustawodawczych o dekretych z dnia 7 marca 1953 roku o przemianowaniu miasta Katowice na miasto Staliność i województwa katowickiego na województwo stalinośćskie złożył pos. **Gustaw Morelnek**.

Posel - sprawozdawca nakreślił zarys dziejów Śląska i jego stolicy, dziejów walki ludu śląskiego o polskość i wyzwolenie społeczne, po czym oświadczył:

Lud Śląska - serce przemysłu Polski - jak je określił Bolesław Bierut - pragnie przez przemianowanie Katowic na Staliność, a województwa katowickiego na województwo stalinośćskie zbudować wspaniały pomnik Wielkiemu Stalnowi.

W głosowaniu Sejm jednomyślnie zatwierdził, wśród długotrwałych, gorących oklasków, dekret o przemianowaniu miasta Katowice i województwa katowickiego na województwo stalinośćskie.

W trzecim punkcie porządku dziennego w imieniu Komisji Spraw Ustawodawczych pos. **Jerzy Morawski** złożył

Zakaz pochodu 1-Majowego w Nowym Jorku

NOWY JORK, 27. 4.

Szef policji nowojorskiej odwołał udzielone uprzednio zezwolenie na zorganizowanie w Nowym Jorku pochodu pierwszomajowego. Pochód taki odbywał się w Nowym Jorku co najmniej od roku 1890.

Komitet obchodu pierwszomajowego odwołał się od decyzji władz policyjnych do sądu, zapowiadając zdecydowaną walkę o uzyskanie pozwolenia na pochód pierwszomajowy i podkreślając, że decyzja policji jest sprzeczna z konstytucją.

Doradca prawny koncernu USA kandydatem spiskowców na prezydenta Gwatemali

NOWY JORK, 27. 4.

Według doniesień agencji prasowych z Gwatemali, aresztowani w marcu przywódcy nieudanego spisku antyrządowego przyznali, że rząd Salvadora, Hondurasa, Nikaragui i San Dominga, zaopatrywali ich w broń dla dokonania zamachu stanu, którego celem było usunięcie prezydenta Gwatemali, Arbenasa. Aresztowani oświadczyli, że ambasador Salvadora, pik Funez, przekazał im 60 karabinów maszynowych. Kandydatem spiskowców na stanowisko prezydenta był Juan Cordova Cerna, doradca prawny koncernu amerykańskiego „United Fruit Company”.

Wyniki wyborów do Izby Radców japońskiego parlamentu

PEKIN, 27. 4.

W doniesieniach z Tokio prasa podaje ostateczne wyniki wyborów do Izby Radców japońskiego parlamentu, które odbyły się 24 kwietnia. Wyborcy to dotyczyły połowy składu Izby Radców (128 mandatów). Partia liberalna Jōshūtō uzyskała 46 mandatów, lewicowa partia socjalistyczna - 18 mandatów, prawicowa partia „Niszei” - 30 mandatów. Pozostałe 24 mandaty przypadły innym partiom i ugrupowaniom.

Znamienne jest, że w wyborach do Izby Radców, podobnie jak w wyborach do Izby Niszei, poniosły porażkę partia liberalna Hatayama i partia postępową Szigemitsu, które otwarcie żądają remilitaryzacji Japonii.

sprawozdanie o czterech dekretych z dn. 4 marca br.: o dekretych o wzmożeniu walki z produkcją złej jakości, o ochronie interesów nabywców w obrocie handlowym, o wzmożeniu ochrony własności społecznej oraz o ochronie własności społecznej przed drobnymi kradzieżami. Dekrety mają na celu wzmożenie ochrony mienia społecznego. Własność społeczna jest to własność całego narodu, toteż wszelkie zamachy na nią muszą się spotkać nie tylko z potępieniem całego społeczeństwa, ale i surowymi represjami karnymi. Dekrety dają organom sprawiedliwości skuteczny oręż w zwalczaniu wszelkiego rodzaju nadużyć, przynoszących wielką stratę państwu, wskazują one jednocześnie ogółowi wagę zagadnienia ochrony mienia społecznego, mobilizują i wychowują społeczeństwo w tym kierunku.

W następnym punkcie porządku dziennego w imieniu Komisji Spraw Ustawodawczych sprawozdanie o dekretych z dn. 10 grudnia 1952 r. o zmianie ustawy o obowiązkach dostawach zwierząt rezerwy, z dn. 17 grudnia 1952 r. o zmianie dekrety o obowiązkach dostawach mleka, z dn. 9 lutego 1953 roku o ciekawym zagospodarowaniu użytków rolnych, z dn. 4 marca 1953 roku o uzupełnieniu przepisów karnych w sprawach o niewykonanie obowiązków obywatelskich z dn. 23 marca 1953 roku o utworzeniu urzędu ministra Skupu złożył pos. **Piotr Świątek**.

Pos. **Włoczek** w imieniu Komisji Spraw Ustawodawczych referował następujące dekrety: z dnia 10 grudnia 1952 r. o wykażaniu budowy i nadbudowie niektórych budynków mieszkalnych, z dnia 10 grudnia 1952 r. o odstepowaniu przez państwo nieruchomości mienia nieruchomości na cele mieszkaniowe oraz na cele budownictwa indywidualnych domów jednorodzinnych, z dnia 10 grudnia 1952 r. o wydawaniu dziennika taryf i zarządzeń komunikacyjnych, z dnia 24 grudnia 1952 r. o przewoźniku przesyłki i osób kolejami, z dnia 28 stycznia 1953 r. o zabezpieczeniu racjonalnego i oszczędnego użytkowania energii elektrycznej i ciepłej, z dnia 4 marca 1953 r. o normach i o Polskim Komitecie Normalizacyjnym, z dnia 23 marca 1953 r. o zmianie dekrety o najmie lokali.

Sejm zatwierdził jednomyślnie wszystkie wymienione dekrety.

Pos. **Skop** referował w imieniu Komisji Spraw Ustawodawczych dekrety: z dnia 17 grudnia 1952 r. o uchwaleniu i wykonywaniu budżetu państwa, z dnia 28 stycznia 1953 roku o zmianie przepisów o postępowaniu podatkowym; z dnia 28 stycznia 1953 roku zmieniający niektóre przepisy o zapobieganiu, z dnia 9 lutego 1953 roku o konwersji przemiovej pożyczki odbudowy kraju; z dnia 23 kwietnia o zmianie dekrety o podatku dochodowym oraz dekrety z dnia 23 kwietnia 1953 roku o zniesieniu odrębnych systemów emerytalnych i ubezpieczeniowych dla pracowników instytucji kredytowych oraz B. Powowskiego Zakładu Ubezpieczeń Wzajemnych.

Posel sprawozdawca wskazał, że referowane dekrety stanowią ważny instrument w dziedzinie rozwoju gospodarki finansowej państwa, przyczyniając się do dalszego usprawnienia funkcjonowania organów finansowych.

Sejm referowane dekrety zatwierdził.

Pos. **Strzałkowski** złożył sprawozdanie Komisji Spraw Ustawodawczych o dekretych z dnia 10 grudnia 1952 roku o akademiach wojskowych oraz o dekretych z dnia 24 grudnia 1952 roku o zmianie terminu przyznawania tytułów naukowych dotychczasowym samodzielnym pracownikom nauki.

Do czasu uchwalenia przez Radę Państwa dekrety o akademiach wojskowych obowiązywały w tych sprawach trzy odrębne ustawy, toteż dekret normuje obecnie całokształt wyższego szkolnictwa wojskowego, które ma tak ogromne znaczenie dla wyszkolenia wykwalifikowanej kadry dowodzącej naszego Ludowego Wojska Polskiego.

Referując dekret o zmianie terminów przyznawania tytułów naukowych dotychczasowym samodzielnym pracownikom nauki, posel - sprawozdawca stwierdził, że okres wyznaczony przez poprzednio obowiązującą ustawę był nie wystarczający dla przeprowadzenia prac przez Centralną Komisję Kwalifikacyjną. Z tego też względu w nowym dekrety przedłużenie tego terminu.

Sejm obydwa dekrety zatwierdził.

Pos. **Frankowski** referował w imieniu Komisji Spraw Ustawodawczych dekrety: z dnia 28 stycznia 1953 roku o zmianie dekrety o ustalaniu treści sporządzonych za granicą aktów stanu cywilnego (metryk) obywateli polskich; z dnia 4 marca 1953 roku, o zmianie przepisów o kosztach sądowych oraz z dnia 23 kwietnia 1953 roku o zmianie niektórych przepisów postępowania w sprawach cywilnych. Podkreślając, że celem wydanych dekretów było bądź przyspieszenie postępowania w sprawach cywilnych bądź zmniejszenie formalności przy załatwianiu tego rodzaju spraw, pos. Frankowski wniósł o zatwierdzeniu wszystkich trzech dekretów.

Sejm dekrety zatwierdził.

Pos. **Pawlak** złożył sprawozdanie Komisji Spraw Ustawodawczych o dekretych: z dnia 9 lutego 1953 roku o obsadzeniu duchownych stanowisk kościelnych; z dnia 25 marca 1953 roku o zniesieniu powiatowych i wojewódzkich komisji kwalifikacyjnych przy prezydentach rad narodowych oraz Główniej Komisji Kwalifikacyjnej przy Radzie Państwa; z dnia 23 kwietnia 1953 roku o świadczeniach w celu zwalczania klęsk żywiołowych oraz o dekretych z dnia 23 kwietnia 1953 roku o banderze jednostek pływających wojsk ochrony pogranicza.

Po obszernym omówieniu dekrety Rady Państwa o obsadzeniu duchownych stanowisk kościelnych posel - sprawozdawca podkreślił, iż ustalenia odnoszących norm prawnych od dawna dekretych, które miały być. Polska Ludowa zapewnia wszystkim obywatelom wolność przekonań religijnych. Zapewniając to prawo państwo nasze musi czuwać, aby nie było ono wykorzystywane na szkodę narodu, aby służyło sprawie zaspokajania potrzeb religijnych ludu wierzących. Dekret powitano z użyciem przez ogół ludu wierzących oraz przez przytaczającą większość duchowieństwa, które dziś w całym kraju składa w prezydentach wojewódzkich rad narodowych ślubowanie na wierność Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Wniosek przez pos. **Pawlaka** w imieniu Komisji Spraw Ustawodawczych dekrety Sejm jednomyślnie zatwierdził.

O ostatnim punkcie porządku dziennego Sejm zatwierdził Uchwałę Rady Państwa o powołaniu na wniosek prezesa Rady Ministrów na urząd ministra Skupu Antoniego Mierzwinskiego.

Wobec wyczerpania porządku obrad sesji Marszałek Dembowicz ogłosił II sesję Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej za zamkniętą.

Strona koreańsko-chińska zakończyła repatriację chorych i rannych jeńców

DELEGACJA KOREAŃSKO - CHIŃSKA NA ROKOWANIA W SPRAWIE ROZEMJU W KOREI OGŁOSIŁA NASTĘPUJĄCY KOMUNIKAT:

Dnia 26 bm. strona koreańsko - chińska przekazała w Panmunjongu stronie przeciwnej 84 chorych i rannych jeńców wojennych - 71 Koreańczyków i 13 Amerykanów. Tym samym strona koreańska - chińska zakończyła repatriację wszystkich znajdujących się w obozach jeńceńskich i szpitalach przyfrontowych chorych i rannych jeńców wojennych w liczbę 684, zgodnie z postanowieniami artykułu 109 Konwencji Genewskiej z roku 1949, dotyczącej repatriacji chorych i rannych jeńców w czasie działań wojennych oraz w myśl porozumienia o repatriacji chorych i rannych jeńców wojennych, podpisanego przez obie strony w Panmunjongu 11 kwietnia 1953 roku.

Ogółem repatriowano 471 Koreańczyków, 149 Amerykanów, 32 Brytyjczyków, 15 Turków, 6 Kolumbijskich, 5 Australijskich, 2 Kanadyjskich, jednego południowego Afrykańczyka, jednego Holendra, jednego Filipczyka i jednego Greka.

Książka woj. łódzkiego składają ślubowanie na wierność PRL

Dnia 27 bm. w sali konferencyjnej Wojewódzkiej Rady Narodowej odbyło się, zgodnie z dekretem o obsadzeniu duchownych stanowisk kościelnych, ślubowanie duchowieństwa z terenu naszego województwa na wierność Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Przed uroczystym aktem ślubowania do zebranych księży przemówił przewodniczący Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej - ob. **Horodecki**, który wskazując na zagrożeniową aktem konstytucyjnym wolność wyznania i religii życzył zebranym duchownym owocnej pracy dla dobra naszej ojczyzny.

Po ślubowaniu w imieniu księży przemówił proboszcz parafii w Jedlinie, pow. radomskiego, ks. **Wacławiak**. Dziękując za życzenia, ks. Wacławiak stwierdził m. in.:

„Chcę zapewnić, że jako kapłani katolicki będziemy się starać przyczynić do utrwalenia jedności narodu, pokoju i zgody. Dla dobra narodu i potęgi Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej nie brak pracy dla każdego z nas. Pragniemy współpracować przy odbudowie i rozbudowie kraju i przyczynić się do dobra, potęgi i szczęścia ojczyzny.”

W dniu dzisiejszym i jutro składają ślubowanie także grupy duchownych z terenu województwa i miasta Łodzi.

Informując o dalszym przebiegu wymiany chorych i rannych jeńców wojennych w Korei, korespondent Agencji Nowych Chín zwraca uwagę na fakt, że dotychczas Amerykanie nie repatriowali ani jednego oficera. Znamienne jest również, że wśród jeńców repatriowanych przez stronę amerykańską są umysłowo chorzy. Do dnia 26 bm. Amerykanie przekazali stronie ludowej 25 umysłowo chorych żołnierzy koreańskiej armii ludowej, a na 27 bm. zapowiedzieli przekazanie jeszcze 50 umysłowo chorych. Wśród jeńców repatriowanych przez stronę koreańsko - chińską nie było ani jednego umysłowo chorego.

O przyczynach zaburzeń umysłowych niektórych repatriowanych przez stronę amerykańską jeńców - podkreśla korespondent - można sądzić na podstawie tego, co mówią. Powtarzają oni wciąż słowa: „Chcę do domu, pozwólcie mi wyjechać!” Obecnie, po repatriacji, zostaną oni otoczeni troskliwą opieką, by mogli odzyskać zdrowie.

Prasa angielska wyraża niepokój, że rozpętana w części prasy amerykańskiej, kampania na temat rzekomych „okrucieństw”, których mieli doznawać jeńcy wojsk ONZ, może przeszkodzić zawarciu pokoju w Korei.

„Próba wykorzystania powrotu jeńców do propagandy „zimnej wojny” - oświadcza „Sunday Pictorial” - jest wstrętna”.

Szach Iranu przy pomocy USA knuje spisek przeciwko rządowi Mossadika

TEHERAN, 27. 4. Agencja TASS donosi z Teheranu: na łamach dzienników „Szachbaz” i „Bange Mardon” opublikowana została odezwa irańskiego Narodowego Stowarzyszenia Walki z Imperialem, która stwierdza, że ostatnio pod bezpośrednim kierownictwem szacha i ambasadora amerykańskiego w Iranie, Hendersona, przy współudziale b. ministra dworu Husseina Ali, zdymisjonowanych generałów Zahedi i Hedżazi, przewidywanego Medżlisu irańskiego Kaszani oraz deputowanych do Medżlisu - stronników dworu szacha, przygotowywany jest przewrót w celu obalenia obecnego rządu i oddania władzy w ręce Zahedi lub Husseina Ali.

Wokół wydarzeń w Patet-Lao

NOWY JORK, 27. 4. Dziennik „New York Times” zamieszcza wiadomość swego korespondenta o przybyciu do Hanoi (Wietnam) dowódcy naczelnego floty amerykańskiej na Pacyfiku - Redforda. Redford oświadczył, że traktuje sytuację wojenną w Patet-Lao jako „poważną”. W odpowiedzi na pytanie, czy przyjazd jego jest związany z sytuacją w Patet-Lao, Redford odpowiedział, iż jest to jedynie „zbieg okoliczności”.

Z Thorezem na czele

Zebrałmy już przeszło 15 tys. franków na fundusz wyborczy partii, co było pierwotnym naszym celem. Obecnie postanowiliśmy zebrać co najmniej 30 tys. franków - donosi komórka partyjna z Sartrouville.

„Każdy z aktywistów zobowiązał się uzyskać nowego członka partii” - zawiadamiają towarzysze z Saint Marc.

Co dzień stopy takich i podobnych listów nadchodzą do centralnego organu Komunistycznej Partii Francji - „Humanite”. Członkowie partii zdwojono aktywnością i osiągnięty już sukcesami dają wyraz radości z powodu powrotu towarzysza Thoreza do Francji. Wiele listów przychodzi również i od bezpartyjnych. Bo Thorez, górnik i rolnik, krew z krwi i kość z kości ludu pracującego, jest wodzem narodu francuskiego, niezłomnym rezerwowym i chłopem, rzemieślnikiem i inteligentem. Jest on kierownikiem partii, która wyraża napywające ze wszystkich zakątków Francji listy - świadectwa miłości narodu do swego najwybitniejszego syna - są najmlodszy podarunkiem dla Thoreza, który 28 kwietnia kończy 53 lata, lata wypełnione od wczesnej młodości pracą we francuskim ruchu robotniczym, walką o lepsze życie dla klasy robotniczej Francji, dla wszystkich ludzi pracy, jego pięknej ojczyzny.

Dwa i pół roku temu samolot przetransportował ciężkiego chorego towarzysza Thoreza do Związku Radzieckiego. Obecnie, ze Związku Radzieckiego wrócił zdrowy, pełen siły i energii do walki, która jest treścią jego życia. Powrót jego powitały francuskie masy ludowe z tym większą radością, że sytuacja, w jakiej znalazła się Francja, jest niezwykle krytyczna.

W ciągu ostatnich lat rządy zdra-

dy narodowej doprowadziły Francję nad skraj przepaści. Gorkie owoce wydała polityka burżuazji francuskiej, polityka planu Marshalla, której - jak mówił Thorez - „jest otwartą i czynną ingerencją w wewnętrzne sprawy krajów zainteresowanych”. Tragizm są skutki polityki paktu atlantyckiego, o którym Thorez pisał w swej książce pt. „Syn ludu”, że „jest pogwałceniem Karty Narodów Zjednoczonych. Wymaga on wycofania wojsk, wciągnięcia nas kraj w niedorzeczna politykę, sprzeczną z naszymi najczystszymi interesami. Pozwała na interwencję amerykańską przeciwko każdemu ruchowi politycznemu lub demokratycznemu jeśli zostanie on uznany za „wywrotowy” i oszczerczo przypisany Związkowi Radzieckiemu, podobnie jak to już miało miejsce w czasie strajku górników w listopadzie 1948 roku”.

Na arenie międzynarodowej coraz bardziej ograniczona staje się rola Francji jako czynnika samodzielnego. W Organizacji Narodów Zjednoczonych rece delegatów francuskich podnoszą się postulat na znak dany przez „przyjaciół” zza oceanu. Rządy Plevrou, Pinayów i Maye-rów przekształcały terytorium Francji w jedną wielką bazę wojennej agresji. Rządy te czynią wszystko, aby przeprowadzić ratyfikację układu o „armii europejskiej” przez parlament francuski, układu, który stanowi faktyczną i formalną zakończoną procesu likwidacji suwerenności Francji.

W parze z tą polityką idzie stale zastraszająca się faszyzacja życia wewnętrznego kraju. Burżuazja francuska dawno już wyrzuciła za burtę standardy swobód demokratycznych. Komuniści, działacze robotniczy i obrońcy pokoju wtrącają do tego wież, utaskiwani są natomiast dawni kolaboranciści i gestapowcy. Mordercy z Oradour na włości, a Henri Martin, André Sili i Le Leap w więzieniu - to

symbol tego co dzieje się we Francji. I podczas gdy nikt nie niepokoił faszyzowskich bandytów podkładających bomby w lokalach organizacji demokratycznych, policja francuska poszukiwała Bonifac Frachona, sekretarza generalnego Generalnej Konfederacji Pracy; rząd domagał się zniesienia nietykalności posła skiej najbliższego współpracownika Thoreza - Jacques Duclos i innych członków przywódców partii komunistycznej.

Pogarsza się stale sytuacja gospodarcza Francji. Począwszy od pierwszego kwartału 1952 r., produkcja przemysłowa nieprzerwanie się kurczy. Dotyczy to przede wszystkim dóbr konsumpcyjnych, których produkcja w czwartym kwartale 1952 r. w porównaniu z tym samym okresem 1951 spadła o 11 proc. Liczba całkowicie bezrobotnych wzrosła od 1 stycznia 1952 r. do 1 marca 1953 r. z 310 tys. do 650 tys. Ilość częściowo bezrobotnych sięga 2 milionów. Niesłychanie wysokie wydatki na zbrojenia i „brudną wojnę” we Wietnamie są ciężarem nie do zniesienia dla francuskiej gospodarki narodowej.

Czy istnieje wyjście z tej sytuacji? Istnieje.

Masy ludowe Francji z klasą robotniczą i partia Thoreza na czele walczą o samodzielną, pokojową politykę zagraniczną. O zaprzestanie brudnej wojny we Wietnamie, o zmniejszenie zbrojeń, o uwolnienie więzionych patriotów, o wyzwalenie spod nową okupacji.

Z dumą wita francuska partia komunistyczna swego wodza. Przez dwa i pół roku jak o skałę rozbijali się wszystkie ataki kierowane przez zjednoczone siły reakcji francuskiej i obojętne imperialistów przeciwko największej partii Francji. Ani terror, ani oszczerstwa, ani próby dywersji nie naruszyły jej siły. Nauki Thoreza, wskazania Thoreza były zawsze wytyczną partii. Pamięta słowa Thoreza, że „Naród francu-

- Proszę, następny!

(„Ludas Matyja”)

Przeciwko bezrobociu i wykryskowi

Fala strajków w krajach kapitalistycznych

NOWY JORK, 27. 4.

Ogłoszone niedawno dane statystyczne Ministerstwa Pracy USA świadczą o wzroście ruchu strajkowego. Sprawozdanie stwierdza, że w 1952 roku w Stanach Zjednoczonych było więcej strajków niż kiedykolwiek, a mianowicie 5.117 strajków, w których uczestniczyło 3.540 tys. robotników, domagających się poprawy warunków bytu. W pierwszych 2 miesiącach 1953 roku było w Stanach Zjednoczonych 700 strajków. W strajkach styczniowych brało udział około 200.000 robotników, a w lutym strajkowało łącznie 120 tysięcy osób.

Na wyspie Porto Rico zastrajkowali robotnicy przemysłu cukrowego i plantacji trzciny cukrowej. W strajku bierze udział 25 tys. osób.

Trzy i pół miesiąca trwał strajk kilku tysięcy rybaków na Wyspach Owczych. Strajk zakończył się zwycięstwem. Żądania ekonomiczne rybaków zostały uwzględnione.

W dniach 16-20 kwietnia br. odbył się strajk doków w Sydney (Australia). Strajkowało 6 tys. osób, przerwało pracę przeładunkowe na 34 statkach. Uczestnicy strajku protestowali przeciwko szczególnie krzywdzącemu systemowi zwolnień zastosowanemu przez przedsiębiorców.

ZACHODNIO-NIEMIECKIE SIŁY LOTNICZE

Agencja TASS donosi z Bejrutu, że w Libanie szerzy się ruch strajkowy.

Od kilku dni strajkują nauczyciele szkół państwowych, domagając się poprawy warunków bytu.

Wybuchł również strajk pracowników telefonów i robotników, zatrudnionych przy budowie dróg. Jak wynika z doniesień prasowych, ma być wkrótce proklamowany strajk inżynierów oraz zapowiadano solidarną akcję strajkową lokatorów.

PRZED ŚWIETEM 1 MAJA W JAPONII

Jak podaje radio Japonii, w całej Japonii, mimo prześladowań władz policyjnych, trwają przygotowania do uroczystego obchodu Święta Pracy. Tegoroczne święto 1 Maja obchodzić będzie japońska klasa robotnicza pod hasłem walki z remilitaryzacją i faszyzacją Japonii, obrony pokoju i konstytucji, poprawy bytu mas pracujących. Według danych komitetu przygotowawczego, w tegorocznym obchodzie 1 Maja wezmie w Tokio udział około 400 tysięcy osób.

OSWIADCZENIE PREZYDENTA REPUBLIKI LIBANU

Prezydent Republiki Libańskiej Kamil Szamun oświadczył na konferencji prasowej w Kaïrze, że Liban „nie zawiera się po przeciw Egiptu” w kwestii ewakuacji wojsk brytyjskich ze strefy Kanału Sueskiego.

BISKUP AMERYKAŃSKI POTEPIA OSŁAWIONĄ „KOMISJĘ DO BADANIA DZIAŁALNOŚCI ANTY-AMERYKAŃSKIEJ”

Jak donosi prasa amerykańska, biskup kościoła metodystów, B. Oxnham, podał ostrej krytykę osławionej „Komisji do badania działalności antyamerykańskiej”. Podkreślił on, że kartoteka zmontowana przez tę „Komisję” zawiera co najmniej w 90 proc. fałszywe dane oparte na kłamstwie i na pozbawionych wszelkich podstaw materiałach.

P. Z.

Braterskie pozdrowienia wielkiemu narodowi radzieckiemu, narodowi budowniczych komunizmu, narodowi obrońców pokoju, narodowi Lenina-Stalina!

Niech żyje wielki Związek Radziecki — ostoja pokoju, postępu i współpracy międzynarodowej!

(Z hasła Komitetu Centralnego PZPR na 1 Maja 1953 r.).

OD SOCJALIZMU — DO KOMUNIZMU

Leży przed nami mapa Związku Radzieckiego. Spójrzmy na nią — od razu rzuci się w oczy ogrom powierzchni tego pierwszego państwa ludzi pracy Związku Radzieckiego, to pół Europy i trzecia część Azji. Jego terytorium przewyższa czterokrotnie łączną powierzchnię wszystkich pozostałych państw europejskich i prawie trzykrotnie Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej. Obejmuje ono 22,3 miliona kilometrów kwadratowych, co stanowi szóstą część zamieszkałej powierzchni kuli ziemskiej.

Gdybyś, Czytelniku, zechciał pieszo przejść z jednego krańca Związku Radzieckiego na drugi, musiałbyś cały rok na to poświęcić, zakładając, że każdego dnia przeszedłbyś 30 km.

Tak rozległy jest Związek Radziecki. W tym olbrzymim państwie żyje około 200 milionów ludzi, to znaczy półtora raza więcej, aniżeli w Stanach Zjednoczonych i więcej, niż w szeregu państw europejskich razem wziętych (Anglia — 48 mln., Francja — 42 mln.).

Dzięki zwycięstwu Wielkiej Rewolucji Październikowej, dzięki ugruntowaniu ustroju, który nie zna przeciwieństw targających państwami kapitalistycznymi, nie zna wyzysku, nędzy i bezrobocia mas pracujących, dzięki temu, że władzę sprawują ludzie pracy — narody zamieszkujące Związek Radziecki dokonują gigantycznych przedsięwzięć. Kierowane przez partię bolszewików, wychowane przez Wielkiego Stalina, w ciągu niewiele lat przekształciły zacofane kiedyś imperium carów w państwo nowoczesnej techniki, potężnego przemysłu i produkującego rolnictwa.

Zapoznajmy się z niektórymi liczbami, obrazującymi ogrom przemian, jakie w dziedzinie przemysłu dokonały się w Związku Radzieckim w krótkim okresie czasu, w tempie jakiego nie osiągnęło dotąd żadne państwo na świecie:

ogólna produkcja przemysłu wzrosła w latach 1913 — 1940 — 9-krotnie, maszyn — 50-krotnie, energii elektrycznej — 20-krotnie, przem. chem. — 15-krotnie.

W tym okresie powstały i rozwinęły się zupełnie nowe dziedziny przemysłu, których nie znała Rosja carska — przemysł budowy maszyn, samolotów, traktorów, samochodów, precyzyjnych obrabiarek.

W rolnictwie — dzięki zwycięstwu na wsi ustroju kołchozowego, produkcja zboża wzrosła półtorakrotnie, a produkcja bawełny — najważniejszej kultury technicznej — 3,4 raza.

Wojna, narzucona Związkowi Radzieckiemu przez faszyzm, przerwała pokojowe budownictwo narodów radzieckich. Ale z równą mocą, jak w czasie pokoju, tak i podczas wojny, okazała się niezwykła siła radzieckiego ustroju, potęga radzieckiego państwa, hart ludzi radzieckich.

Po zwycięskiej wojnie narody radzieckie ze wzmoczoną energią przystąpiły do odbudowy i dalszego rozwoju wszystkich dziedzin gospodarki ZSRR. Dzięki przedterminowemu wykonaniu czwartej stalinowskiej pięcioletki produkcja całego przemysłu radzieckiego w roku 1950 przewyższyła o 73 proc. poziom przedwojenny. Również w dziedzinie rolnictwa poziom przedwojenny został znacznie przekroczony zarówno pod względem urodzajności, jak i globalnych zbiorów roślin uprawnych oraz produkcji zwierzęcej.

Zbudowawszy socjalizm, społeczeństwo radzieckie konsekwentnie i systematycznie zdążyło do wytkniętego przez partię i Stalina celu — komunizmu. Przybliży do

niego narody ZSRR urzeczywistnienie piątej stalinowskiej pięcioletki na lata — 1951 — 1955 według dyrektyw, uchwalonych przez XIX Zjazd KPZR, przewidujących m.in. dalszy wzrost produkcji przemysłowej o 70 proc., a w dziedzinie rolnictwa, zbiorów zbóż o 40—50 proc., surowej bawełny o 55—65 proc. Jednocześnie narody Związku Radzieckiego w okresie piątej pięcioletki kontynuować będą realizację wielkiego stalinowskiego planu przeobrażenia przyrody, który zmienia całkowicie oblicze olbrzymich połaci kraju.

Do głównych przedsięwzięć tego planu należy budowa największych na świecie elektrowni wodnych, kanałów oraz systemów nawadniających i stworzenie wielkich pasów leśnych o łącznej długości 5 320 km.

Już 27 lipca 1952 roku cały świat obiegła radosna wiadomość, że pierwsza wielka budowa komunizmu — Wołżańsko-Doński Kanał Żeglowny im. W. I. Lenina został oddany do użytku. Budowniczość komunizmu pracują obecnie nad dalszymi gigantycznymi obiektami — wznoszą wielkie elektrownie wodne w Kujbyszewie i Stalingradzie nad Wołgą, Kachówce nad Dnieprem, wytyczają Wielki Kanał Turkmński, Kanał Południowo-Ukraiński, wznoszą szereg innych gigantycznych obiektów.

Długość nowych kanałów przekroczy kilka tysięcy kilometrów. 28 milionów hektarów ziemi zostanie wydartych posusze dzięki zbudowaniu potężnych systemów irygacyjnych, umożliwiających nawadnianie i zraszanie pustynnych i stepowych obszarów. Szesć mórz oddzielonych od siebie olbrzymimi przestrzeniami stałego lodu uzyska połączenie. Ludzie radzieccy stworzą cztery no-

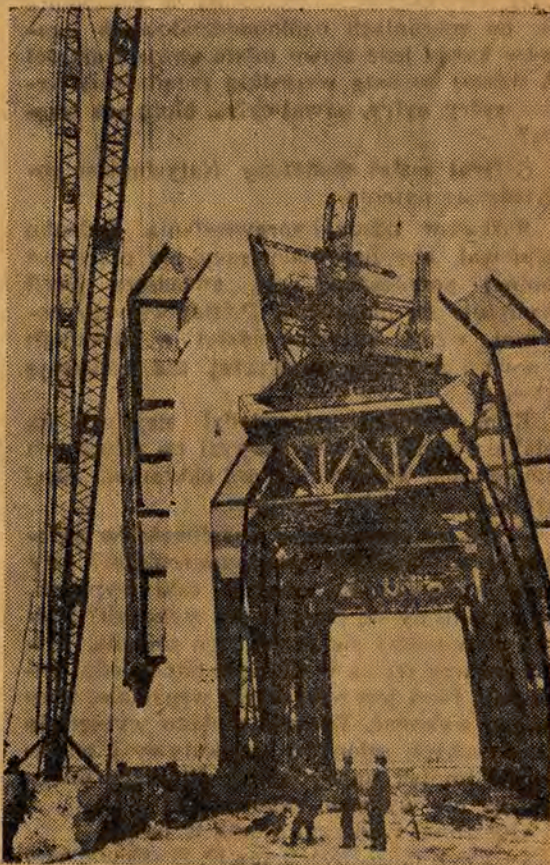
we morza. Wodne szlaki komunikacyjne ciągnąć się będą od Białomorska na północy do granicy Afganistanu, od Leningradu do Batumu. 22 miliardy KW taniej energii elektrycznej, dostarczanej przez nowe elektrownie, przyczynią się do jeszcze szybszego rozwoju wszystkich dziedzin gospodarki, do mechanizacji i automatyzacji wszystkich procesów produkcyjnych.

Piąta stalinowska pięcioletka i gigantyczny plan przeobrażenia przyrody, stwarzając nowe możliwości potężnego rozwoju sił wytwórczych, mają wielkie znaczenie dla zapewnienia Związkowi Radzieckiemu obfitości produktów — podstawowego warunku stopniowego przechodzenia od socjalizmu do komunizmu. Z każdym rokiem wzrasta poziom życiowy obywateli radzieckich. Jednym z przejawów tego są przeprowadzane systematycznie obniżki cen produktów powszechnego użytku.

Ten nowy, wielki krok, jaki naród radziecki czyni na swej drodze do komunizmu, oznacza jednocześnie pomnożenie sił obozu pokoju, którego przewodzi Związek Radziecki. Dlatego narody całego świata z coraz większą ufnością i nadzieją kierują swój wzrok w stronę Kraju Rad, który nieustannie daje wciąż nowe dowody swej polityki, ożywiającej stalinowską wolą pokoju między wszystkimi narodami.

Wielajmy i my w życie stalinowską naukę, jak budować socjalizm i jak skutecznie walczyć o pokój! VIII Plenum Komitetu Cen-

tralnego naszej partii postawiło przed nami jako zadanie na codzień — uczyć się na nieśmiertelnym dorobku stalinowskim. W ten sposób przybliżymy dzień zwycięstwa socja-

Montaż dźwigu portalowego na jednym z placów budowy Kujbyszewskiej Elektrowni Wodnej. Fot. — CAE

lizmu w naszym kraju, wniesiemy swój wkład w dzieło ugruntowania naszej szczęśliwej przyszłości i przyszłości naszych dzieci, w dzieło umocnienia pokoju na całym świecie.

